

Ти помниш ли как
 някак много бързо
ни хванаха в капана на живота?
Опомнихме се.

 Късно.
Бяхме вързани жестоко.
Като някакви животни в клетка
светкаха
очите жадно
и търсеха,
 и молеха пощада.

А бяхме млади,
 бяхме толкоз млади!...
И после... после
 някаква омраза
се впиваше дълбоко във сърцата.
Като гангрена,
не, като проказа
тя раснеше,
 разкапваше душата,
тя сплиташе жестоките си мрежи
на пустота
 и мрачна безнадеждност,
тя пълпеше в кръвта,
 тя виеше с закана,
а беше рано, беше много рано...

Между приведената по-горе част от „Писмо“ и „Дохождат дни“ има съществени прилики, има припокриване на лексикални и смислови единици: **омраза** – **ненавист**; **мрачност** („мрачна безнадеждност“ – „мрачни дни“); **виене** („тя /омразата – бел. моя/ виеше с закана“ – „иде ти да виеш от ненавист“). След като направим уговорката, че в „Писмо“ „аз“ и „ти“ са отделни личности и „аз“ се обръща към „ти“, докато в „Дохождат дни“ „ти“ може да означава както „ти“, така и „аз“, между непубликуваната чернова и цитирания пасаж от стихотворението, включено в „Моторни песни“, има много общо. Непознатите сили, които хващат невинните си жертви „в капана на живота“ и „мрачните дни“, които дохождат, за да те поразят с болка и ярост, са като различни маски на едно и също лице или като различни изпълнители на една и съща роля – ролята на някакво безлично зло, решено да уни-